

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. Félévre . . . . . 3 ft. Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstáriilleték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Szerkesztői iroda: Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.	Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékkel együtt 1 ft. 50 kral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.	Kiadóhivatal: Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Petőfi Sándor.

— a. A szeretett haza szabadságaért a csatáren vérezi el, már magában is egy baráti ölelése a halhatatlanság nem-tőjének. — A hol az ember életét kész feláldozni egy eszméért, ott a hissebb hitűket is meggyőzhette arról, hogy olyan érzés vezette, mely a szív gyökereiből kelt életre, és mely az önzés és tettetés minden képviselőit száműzte világból.

A szolgálalkú kozák dzsidája, mely a segesvári csatát érezen halhatatlannak szívté furta keresztül, a porhüvelyből egy oly lelket szabadított az örökké valóságba, a ki nemcsak a lantnak, hanem a kardnak is hőse volt.

Lantja majd át adja őt a nép hiven megőrzött emlékének s a történetnek; örömei és fájdalmai a hagyományok; halála a mythosnak.

Ércszobra, mely a viharokkal is hosszú időn át győzelmesen fog megküzdeni, hirdetője lesz nemcsak az ő, hanem nemzete dicsőségének is. Maga magát is megiszti és megbecsüli az az ország és az a nemzet, mely maradandó és szemléltető emlékekben mutat halhatatlan nagyjaira és szinte részt nyer azon fényből, melylyel a dicsőült elárasztá.

A leleplezési ünnepély méltó volt az ünnepelthez. Az egész ország képviselve volt azon szobor előtt, mely hivatva lesz, halhatatlan dálnokunk emléket megőrizni.

Lelke, mikor az örökkévalóságból tekintett hozzá a mulandóságba, nyugodtan elmondhatá: „Nem éltem és nem vértettem el hiába!”

A lámpákat, melylyek világításul régen készen állanak, a kegyelet okt. 15-én gyújtotta fel az utódok számára.

De most hallgassuk meg másik halhatatlanságunkat Jókai Mórt, ti pedig szives olvasóim őrizték gyönyörű sorait emlékül.

Jókai Mór emlékbeszéde.

Épen most negyven éve annak, hogy először találkoztam vele; és annak, hogy utólag beszélttem vele, Budavár ostroma alatt, harminczhárom esztendeje mult már.

Fizikus diák voltam Pápán, mikor először megláttam az utcán, kopott fekete gallérvényben, gyűrődött kalapban, meztelen nyakkal. Szoborátam, a kivel együtt mentem fel a kollegiumba, már ismerté, s rákiáltott: „jó reggelt bus magyar!” Ez volt a tréfás guany neve. Mindenkinél volt. Engemet úgy hittak, hogy „Jambor”. — Nem fogadtá a köszöntést, mindig olyan léptekkel járt, mintha távallyal volna. Iskolában nem igen találkoztam vele. Ezért kezdtem lenézni. Hanem a helyett verseket irt, s azokat a „Képzőtársaság” gyűlésein elszavalta. Ekkor kezdtem rá irigykedni. Aztán megtudtam, hogyan él? Elhagyatva mindenkiöl, studiumokat másol urfiak számára. Ekkor kezdtem megbecsülni. Mikor elváltunk, akkor már szerettem.

S ez a kopott, lenézett, nyomorgó gyermek már akkor tudta, hogy az ő szívében egy

csillag lakik, a mely fel fogja őt vinni olyan magasba, a mennyire egy nemzet firmamentuma terjed, s mikor már minden porrá vált rajta, akkor fog ez a csillag legfényesebben ragyogni.

Most itt állunk az ércszobor előtt. Magyarország metropolisának az ő nevéül hívott egyik díszterén.

Attól a sopróni faköppönyegtől, melynek deszkafalára első verseit felírta, ennek a szobornak a talapzataig — mily hosszú út!

S most azt kívánjátok tőlem, hogy irjam le azt a hosszú utat én, a ki nyomában jártam.

Ha csak egy költő, egy jó barát, egy nagy ember életét kellene leírnom: csupán az adatokra kellene visszaemlékezni, jőzán, hideg, műtészettel bírálát alá vennem az alkotott műveket s aztán — nincs könnyebb, mint a holtakat felmagasztalni! de az a hét év, melyet Petőfi meteorja végig húzott tűzvonalaként nemzetünk egén, maga egy korszak, s az olyan korszak, a milyen nem volt és nem lehet többé.

Volt egy varázsálomra bűvölt magyar nemzet, melynek nem volt szabadsága és mely nem érezte azt, hogy nincs szabadsága. A szellem kezén bilincs volt, a nép nyakán járom. Censura és jobbágyosság. Ezt a népet álmából felébresztetni, ezt a szabadságot vallási dogmává felemelni támadt egy Petőfi.

Nem elég ide az emlékezet: az élő érzéseket kell újra felidézni, a mik akkor hevíték, ösztönözték a kortársak szívét: fel kell szítanom azt a csodátevő lángot, melynek kohójában aczélá vált a jellem, aranyvá a gondolat. Nem tudom, rátalálók-e még?

De hiszen, a ki meg akarja ismerni Petőfit, olvassa végig a költeményeit: azokban ő maga úgy kidomborítja, úgy megalakítja saját lényét, hogy kész a szobor-minta, csak érczet kell bele önteni, s ott áll a szobor.

S minden vonás, a mivel alakját körvonalozza, való, s minden hangulatnak megfelelő az ő életének és a korszaknak kiváló egy-egy nevezetes eseménye, csendes folyása, megrázó katasztrófái.

Semmi tulzás, csupa valóság mindaz, a mit arról a nyomorról ír, a mivel élte délpontjág küzködni kellett: de az mind nem a könyörkésű panasz hangja: sorsdaczoló önguny, gyakran könnyelmű humor tör ki belőlük: mint a Debrezteni emlékekben, a Téli végén, a Sovány őszben. Tompához irt leveleiben, — Kis lak áll a nagy Duna mentében, a miben tiltolja anyja előtt balsorsát: „oh ha tudná mily nyomorban élek, megrepedne a szíve szegénynek!” csak az „utolsó alamizsnában” csap át az elegiacus hangba: s aztán a mi e hangulattal rokon; betegségekben irt művei, halálsejtelméi oly megdöbbenő látnoki igazságot tanúsítanak; de még azokkal sem akar senkit busítani: „daljátok majd sirom felett holt bajtársatok dalait.”

De lelkét, testét nem tört meg se nyomor, se szenvedés. A tél hidege ellen betakarózik büszkeségébe, s oh mily magaslatra dicsőíti a száraz kenyeret és a koldusbotot!

Tanuja vagyok, hogy ez érzések mind valók. Együtt éltem vele gyakran: tudom, mennyit nélkülözött, s segélyt legjobb barátjától sem fogadott el soha: s mikor egy ízben egy ünnepély emelésére irandó költeményért egy, az ő körülményei közt tetemesnek mondható összeget kínált neki Pest város hatósága, arra egy monumentális gorombaság volt a válasza. Megdicsérni valakit versekben

pénzért; még ha nagy ember is! Ilyet nem fog Petőfi tolla soha!

Szülei is szegények voltak; az apja, az egyszerű kisvárosi mészáros, még azonfölül ki is tagadta, a mért színészsze lett: — és mégis mennyi gyöngédséggel halmozza el őket? Egész jelleme átváltozik olyankor: gyermeké lesz, mikor fejét anyja ölébe hajthatja. Könynyekre indit; maga is lemond dicsvágyáról, fényes ábrándjairól, mikor az édes otthon csendébe vissza-visszatér; inti az öcsését lestvéri szavakkal, hogy szülőit ápolja és áldja az otthoni fekete kenyeret. Aztán biztatja a szülőit, hogy ha ő neki egyszer módja lesz benne, majd milyen jó dolguk lesz nála.

Nemcsak énekelte, hanem meg is tette.

Csak egy hangulat talány előttem Petőfi költszetében: boralai. A ki azokat olvassa, azt hiszi, hogy Petőfi mintaképe lehetett a korhely borozóknak. Ilyennek én soha sem ismertem őt. Pedig voltam vele vig társaságokban: vidéken, a hol a vendégszerető magyar gazda virtust csinál belőle, hogy a kit szivesen látott, azt le is itassa: soha sem láttam én Petőfit még csak jó kedvre valót is inni. Ő maga azt írja: „Ajkaimon felröppen a mosoly, de nevetésem ritkan hallani.” Évekig egy vendéglőbe jártunk, soha a maga „egy pisztoly boránál” többet el nem fogyasztott, az pedig felmészely s telen csigabiga volt a rendes vacsorája; a mi bizony nem lukullusi lakoma. Az a rengeteg bor, a mi verseiben szomjasztatik és elfogyasztatik, valami ideális korhelynek a lelkét terhelheti; ő csak a vereseket irta felőle. Nagyon jól emlékeztem rá, hogy mikoriban az a költeménye, a minek a refrainje „nem azért szerzem a pénzt, hogy legyen, hanem azért, hogy megigyam s egyem; kaptá Petőfi a legelső nagyobb összeget a kiadójától — s az egészet — elvitte a szülőnek, a kik már akkor tönkrejutottak, hogy életmódhoz segítsé őkete vele. — Hanem ahogy nem szeretett senkit megdicsérni, úgy szerette saját magát szélni: ha valaki szépnak találta az arcát, szépség flastromot ragasztott az orra hegyére, s úgy ment ki az utcára. Szeretett a mindennapi rendes jőzán világtól különbözni lenni. Minden divatot megvetett. Frakk, czilinder kalap soha nem érte a testét. Kezdetben Csokonai-mentét varratott magának, később nagyvirágu fekete selyemből készített atitál s a kalapnak külön formájú foveget kellett a számára feltalálni, a minőt senki sem viselt. Hanem hát a boralokban van valami, a mi a csatadalokkal rokon, férfias sággal kérdő vonás „Szivárványi mámoros lelkemnek”. A lelke csak volt ittas.

A hogy boralait nem vette a borból, úgy a népdalait sem vette ő a néptől; a nép vette át ő tőle: azokat énekeltek erdőkön, mezőkön, már 42-ben minden diák kántusban dalolták a „Hortobágyi korcsmárosné angyalom” dalát, a dallamát Szentfi irta. Később a „Befordultam a konyhára”, a „Szereltem sötét verem”, „Ereszkedik le a felhő”, „A virágnak megtiltani nem lehet”, „Hull a levél a virágról”, „Kis furulyám szomorú fűz ága”, a miknek Egressy Béni szerette a dallamát, telehangzottak az egész országot: még most is hangzanak. A „Juhász legény, szegény juhász legény” dalát Erdélyi János tudósunk felvette a magyar népköltészet remekei közé; nem tudta, hogy azt Petőfi irta, a dalt hozzá csak-ugyan maga a nép szerette: később aztán Simonffy Kálmán, Bognár és mások is zenére tették népdalait; de már azokat ő nem hallotta.

Senki sem tolmácsolta úgy a nép jellemét, senki sem festette le a magyar alföldet,

a pusztát úgy mint Petőfi. A pusztát fölvitte az Olympra. Azon a pusztán lakott az ő népe. Az a nép, a kiért rajongott, a kiért élt, a kiért küzdött, a kiért medhalni óhajtott. Az a nép, melynek „Egyik kezében eke szarva, másik kezében kard.” „S haza csak ott van, hol jog is van. S e népek nincs joga.” — Azért, hogy ezt a népet felszabadítsa, így szölt én elkészitem saját kezemmel a keresztifát, a melyre fölfeszítettem:

Jogot a népnek, az emberiség Nagy, szent nevében, adjatok jogot, S a hon nevében egyszersmind, a mely Eldől, ha nem nyer új védoszlopot. Az alkotmány rózsája a tiétek, Tőviset a nép közé veteték: Ide a róza néhány levelét S vegyétek vissza a tövis felét!

A kiváltságos nemességet, az idegenkedő uri rendet ostorozza kíméletlenül. „Én magyar nemes vagyok!” „A külföld magyarjaihoz.” „Ti fekélyek a házánek testén.”

S a nép szerelmével együtt kél a „Száz-szor szent égi szabadság” imádata nála. Mindennél éri a bilincsek súlyát, miket a nemzet, a rabszellel visel. Összeszorítják ezek a lánczok a saját kezét is. Minden költeményének elébb a cenzorhoz kell vándorolni, hogy engedje kinyomatni: azokat a költeményeket, a mik a magyar nép felszabadítására, a nemesi alkotmány megdöntésére, az emberi jogok egyenlő megosztására, a magyar nemzetnek mély álmából felébresztésére támadtak elő. — És soha sem történt meg Petőfin, hogy a censor által csak egy szó megváltoztatására is rá hagyta volna magát birni. Ugy kellett azoknak megjelenniök, a hogy meg lettek irtva, vagy sehogy sem. — Hanem hát szolgáltassunk ennél a pontnál igazságot is — Petőfi censorának. A jó öreg Reseta derék magyar ember volt, okos ember, és Petőfi nagyon szerette. Soha sem használta ellene a gyilkos veres plajbászt. Csak egyetlen egy költeményét alkudta le az összes verseiből: „Megvetésem es utálatomnak hitvány tárgya, ember a neved!” Ezt Petőfi az első kiadásból kihagyta Reseta kedvéért. — De megjelentek, a „Rab hazának fia.” — A búcsu 1844-től, a melyben a országgyűlésnek egy nagy momentuma van alapul véve, a „Rég veri már a magyart a teremő.” — „Ha az Isten ekkép szólna hozzám!” — „Álmomban én rab nemzetek bilincset tördelem.” — „Kazinczy Gáborhoz.” — „Az országgyűléshez”, s maga a „Dalaim”, mely Petőfinék egyik legszebb költeménye: Végstrófáját ugyan ki ne tudná könyv nélkül? „De mit tőr a szolgaságnak népe? Mért nem kél föl, hogy lánczát letépe? Arra vár, hogy Isten kegyelméből azt a rozsdá rágja le kezézől? Dalaim, mik ilyenkor teremnek, Vilámlási haragos lelkemnek!” — Azt mondja egy helyen: „a költő a szabadság örök lámpája.”

És ez, a minek hangot adott, nem volt képzelt baj, nem költői fájdalom, nem volt pártszenvédey személygyűlölete; nem volt hatalomravágyó versengés; nem volt szenvelgett visszashajtozás a durva úsidőkre; de nem is majmoló utánzása más nemzetek észjárásának; — a korszellel sugallatától élesztett tiszta érzés volt az mind. Készen voltak ezek az eszmék mindenkinék a szívében, a ki csak hazafi, szabadelvű és magyar volt e hazában, csak az első lángnak kellett fellobbanni, hogy mindenki rájuk találjon saját keblében. Petőfi volt ez a láng: s nem lobbant el: tűzszloppá nőtt fel, mely vezetett.

A haza, a haza! Ez a dicső, ez a nyomorult, ez a szegény, ez a hatalmas magyar haza. Róla szól költeményeiben az első vers,

TÁRCZA.

Mint vágytam . . .)

Mint vágytam nálad lenni — Pihenni kebleden! — Sok dolog van — mondád — s nem Maradhatál velem.

Elmondtam: szívem-lelkem Hogy teljesen tied; — Hangos kacaj s gúnyos bók Volt rá a felelet.

De szívem mély keservét Tetéztél azzal még, Hogy édes bucsucsókot Ajkaidról nem kapék!

És azt hiszed, magam most Agyonlövöm? — Nem, nem! Galambom, nem először Bántak most így velem.

Heine után.

Ember! nevensz az ördögön?

Ember! nevensz az ördögön? Nagyon rövid az élet! És hej, az örök kárhozat Nem rege csak, mint véled! —

Ember! adósságot fizesd; Hosszu nagyon az élet! Többször szorulsz kölcsönre még, Mint már megtörtént véled!

Heine után.

Az erdődi tejárus leány.

Hajnalon midőn a harmatot Föl nem lopja még a napsugár, Illatot szór minden fű s virág, Ezüst ködben úszik a határ:

Hagyja el Juliska a majort S mendegél a szőlő mentibe, A fölkelő napnak sugarival Együtt jő kised lakomba be.

Reggelt hoz nékem, tejsűrüt Pedig azt én ki nem állhatom, Mégis napról napra hozza azt Mert így minden reggel láthatom.

Most már azon törom a fejem Mint jöhetne többször e leány? Egyetlen mód van s azt megteszem, Alutt-tejet eszem délután.

Hideg az én . . .

Hideg az én szívem is már, Hideg minden előttem, Olyan vagyok mint a vizár, Mely nem kimél semmit sem.

Nem is csoda, ha ilyen vagyok Ily szomorú az életben; Hisz az, a kit én akarok, Másnak borult ölébe.

De nem bánom én a csalfát, Nem esek még kétségbe; Találók én szebb-jobb mátkát, S igazabbat kedvemre.

Igy hevül fel ismét keblem, Igy hevül a hazáért, Vig lesz az én földi éltöm, Holtig hú a babámért!

Szandavéry.

Mulik már . . .

Mulik már a nyár S közelg az ősz; Távozik a madár, Mert az idő bős.

Menjete, menjete, Kedves madárkám, S tavaszra jőjete Ujra, vig pajtásim.

De ne jőjetek üresen Vissza hozzám ide, Hanem éneketlen Te is, kedves fülemile.

S zengjete el ujra Azt a régi nótát, Mely elűzte valaha Szívem fájdalmát.

De ne csak nálam Legyete egyedül; Ott van az én babám Innét nem messzirül.

Repüljete oda is Minden reggel korán, Hogy az a kis hamis Emlékezzen reám!

Szandavéry.

*) Bűnerle Ferencz úr sikerült fordításait köszönettel vettük és vesszük. A szerk.

Tekintetes szerkesztő úr!
Folyó hó 37. szám alatt megjelent lapja közlőlvén Torontálmezei közösi és közigazgatási egységnek tartott közgyűlésben felvett jegyzőkönyvet, mely személyemet illető rész is hozzá, s p. a következők.
Elnök az ellene folyamatban volt vizsgálatban ártatlanságát való nyilatkozatát kimondó ítéletet előterjesztve, tartalmuk illetékeség mellett nemcsak tudomásul vétet, hanem elnöknek utólag bizalom nyilatkozatát egyúttal Basch János a vizsgálat okozása naközlő jegyzőnek az elnök mint kártársa ellen elkövetett kvalifikálhatatlan eljárása kárthatandó.
Tekintetességgel igazság szeretetéről meggyőződve, az iránt kérem, miszerint méltóztatna az ügy érdekében következő felvilágosító észrevételemet a nagy közönség tudomására hozni s erre becses lapjában tért engedni.

Ott, a hol az igazság a kibívtól megköveteli, némán jmaradni vagy gyávaságot, vagy csakugyan kvalifikálhatatlanságot, a minőnek a fennebbi jegyzőkönyvnek dícső határozata deklarál, jelenetén.
A tárgyhöz tervre említesz méltó azon körülmény, hogy ott, a hol személyes kérdések tárgyalatnak egy közgyűlésen, melyek a közgyűlés tárgyat sem képezték, de alapszabályaink szerint tárgya sem lehet, csak arra kérném a józan gondolkodású részrehajlatlan összes magyarországi tisztelt kártársaimat nyílt véleményadásra, hogy hason eljárás tűrhető-e és kvalifikált-e ez — s nem-e előbb kárthatandó? — határozottan merem állítani, hogy nem hinném, hogy volna még egy hasonló elnök edes hazánk összes jegyzőegyleteinek, ki személyét illető privat-ügyeit egy közgyűlés által tárgyalatná, s így önkényű eljárása által ártatlanságát javesztegelné, holott én tisztelt kártársomat, Mohaupt Mihályt, az én felfogásom szerint nem

bántottam, annál kevésbé vádoltam őt hamisan, hogy ő egy ügyemben, mely által családomból kétféle tanu vállomása szerint károsítottam hamis tanulás és ebből kifolyólag hamis esküveléssel miatt a nagy-kikindai kir. törvényszék által börtön, hivatalvesztés és polgári jogának gyakorlása megtiltva, elítéltettem, nem hinném, hogy az én kvalifikálhatatlan eljárásomtól függött, a minőnek a nagy férfiú deklarálat, mert én nem valék arra hivatva, őt rossz vagy jó embernek jelölni, s ha ő a magasabb bíróságok által terhe alól felmentetett, s csakugyan ártatlansága teljesen bebizonyult s azt hiszi, hogy dorgálásra méltó vagyok, a rendes út erre nézve fennáll, a mit tisztelt kártársam Mohaupt Mihály jobban tudván, mint sem mondani akartam, s így nem is késvén ellenem illetékes helyen vádkeresetét hamis vádakodás címén beadni, mely azonban, mint alkalmatlan, elutasított, s így valószínűleg ez által ártatlanságát más ösvényre magát

jogosnak érezvén ázsiai módon engem, ki szintén egy igénytelen tagja Torontálmezei közösi és közigazgatási egyletének egy közgyűlés rejtvénye megótt dorgálni; ma engem érven a vizsaly önkényűsége, holnap más, s ha edes hazánk összes kártársaim ezen eljárást helyeslik, ellenvetésem nem lehet, hanem bizton remélhetők Torontálmezei jegyzői kara, hogy egytelünk ily körülmények közt honyatadni fog, ugyan igaz, hogy egy fecske nem hozza a nyarat, hanem jelenti annak közeledését s majdan akkor lézen hozandó azon határozat, hogy kárthatandó az — ki ellenszenves személy önkényűsége által az egyletnek tekintélye csorbítja.
Kelt Nákófalván, 1882. szept. 29-én.
Tisztelettel
Basch János,
köz. jegyző.

H I R D E T É S E K.

204. sz. tan. ex 1882. (280—1.1)

Árverési hirdetés.

Melylyel N.-Beckerek város tanácsa részéről ezennel közöletetik, hogy a városi gymnasialis alap pénzár tulajdonát képező, a temesvári utcában fekvő 1537/62. számú ház, telek és tartozékai 1882. évi október hó 23-án d. u. 3 órakor a városi épület nagy termében nyilvános önkéntes árverés útján eladatni fog.

Melyre árverési szándékozók a kikiáltási árul szolgáló 2000 frtnyi összeg 10% bnatpénzzel ellátva ezennel meghívattak.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt az árverés napjáig a II. tanácsnoki hivatalban megtekinthetők. Nagy-Beckereken, 1882. évi október hó 17-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

1269. szám eln. 1882. (268—3.2)

Hirdetés.

A pancsovai királyi törvényszék elnöksége részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagyméltóságú m. kir. igazságügy-ministeriumnak 1882. évi július 30-án 28.361. sz. alatt kelt magas rendelete szerint Torontálmezeiben bekebelezett, a pancsovai királyi törvényszék területén lévő Rudolfsnad község az 1855. évi december 15-én kelt igazságügyministeri rendelet szerinti helyszínelés útján telekkönyvezetni fog.

A helyszínelés legkésőbb folyó hó 15-én fog megkezdetni.

Mindazon földbirtokosok, kik Rudolfsnad községében ingatlanul bírnak, kivétel nélkül figyelmeztetnek ennél fogva, hogy a fennebbi kitézett időben megkezdendő helyszínelési munkálatokban részt vegyenek, s azt saját érdekükben teljes figyelemmel kísérik.

Pancsován, 1882. évi október 6-án.

Hergloz Antal,
kir. tsz. elnök.

6101. sz. k. i. 1882. (279—3.1)

Pályázati hirdetés.

Dolva községében lemondás folytán üresedésbe jött segédjegyzői állomás választás útján 1882. é. november hó 11-én be fog tölteni; ezen állomással összekötött javadalom havonként 30 frt és 5 frt lakdíj. Kötelessége leendő megválasztottnak, egyéb munkálatokon kívül a bagatell-bíráskodásnál közreműködni, megjegyeztetvén, hogy magánmunkálatok fizetés mellett elintézése a javadalom közé nem számítatik.

Pályázni kívánók a jegyzői vizsga letétéről szóló bizonyítvánnyal 8 nappal a választást megelőzőleg alól-jegyzett szolgabírósnál benyújtani s kimutatni tartoznak, hogy a magyar, német és szerb nyelvet írásban és olvasásban tökéletesen értik.

Kelt a pancsovai szolgabírósnál 1882-ik évi október hó 9-én.

Radosavlyevic,
szolgabíró.

5604. sz. kig. 1882. Pályázat. (257—3.3)

Elhalálozás folytán Franyova községében üresedésbe jött másod jegyzői állomásnak betöltésére ezennel pályázat nyitattik és a választás ez évi november hó 12-ik napjának, délelőtti 11 órájára, a franyovai község házában kitézetik.

Mi azzal tétetik közhírré, hogy ezen állomásra pályázni szándékozók az 1871. évi XVIII. t. cz. értelmében felszerelt folyamodványait a választási napig ezen szolgabírósnál nyujtsák be.

Ezen állomással évi 600 frtnyi kézpénzbeli fizetés és egy 500 ölnyi „Gradiska“ düllőben levő konyhakert élvezete van egybekötve.

Török-Becsén, 1882. szeptember 24-én.

Tabakovits,
szolgabíró.

2851. sz. k. i. 1882. Pályázat. (272—3.2)

Dima Sándor kis-toráki jegyzőnek lemondása folytán a kis-toráki jegyzői állomás megürülvén, ezen állomásnak választás útján betöltésére határidőül f. évi október hó 30-án, délelőtti 10 órája Kis-Torák község házában kitézetik.

A fizetés és mellékjuttatás e következő: Kézpénzben 450 frt, utazási átalány 60 frt., 40 p. m. tisztá bűza és a megye tek. bizottsága által megállapítandó közgyámi illetmény; továbbá egy szerződésért 2 frt, másolatért 50 kr., folyamodványért mellékleteivel 2 frt, bizonylat 1 frt, kötelezvény 500 frt, 50 kr., 100 frt, 20 kr., végrendeletért 2 frt, marhájárlatért 5 kr., végre szabad lakás, a házi és heréskert használata.

A pályázatra jelentkezők, kik a jegyzői szigorlat letételeit igazolják és a magyar s román nyelvet szóval és írásban tökéletesen bírják, felhivatnak, hogy kellően felszerelt folyamodványait f. évi október 29-ig alól-írotnak beküldjék.

Kelt Nagy-Beckereken, 1882. október 11-én.

Bakalovich Ágoston,
szolgabíró.

379. sz. b. v. k. 1882. (278—1.1)

Árverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint a tekintetes nagy-beckereki kir. törvényszéknek mint váltóbírósnak 1879. évi november 26-án kelt 8279. és 8280. számú végzése folytán a bansági szerb takaré- és előlegegylet részére,

Szlavnic Sándor helybeli lakosnál 54 frt és 330 frt és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1880. évi március 11-én lefoglalt, 488 forintba becsült bútorokból álló ingóknak helyben végrehajtás szenvedő lakásán, bírói árverésen kézpénz fizetés mellett leendő eladatása 1882. évi október 26-ik napjának, délelőtti 9 órára tüze-telt ki.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha a bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapuló törvényes zálogjog a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, de a követelés összege ugyanott kitévetve nincs, — miszerint az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsek be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolva, igénylők a vételár folóslegére fognak utasíttatni.

Kelt N.-Beckereken, 1882. évi október 13-án.

Marianovich János,
kir. bír. végrehajtó.

2489. sz. ex 1882. Pályázat. (261—3.3)

Tapavicza Trifu, nagy-gaji közigazgató elhunytával a közigazgatói állomás üresedésbe jövén, annak választás útján betöltésére a pályázat ezennel megnyitattik.

Ezen közigazgatói állomással:

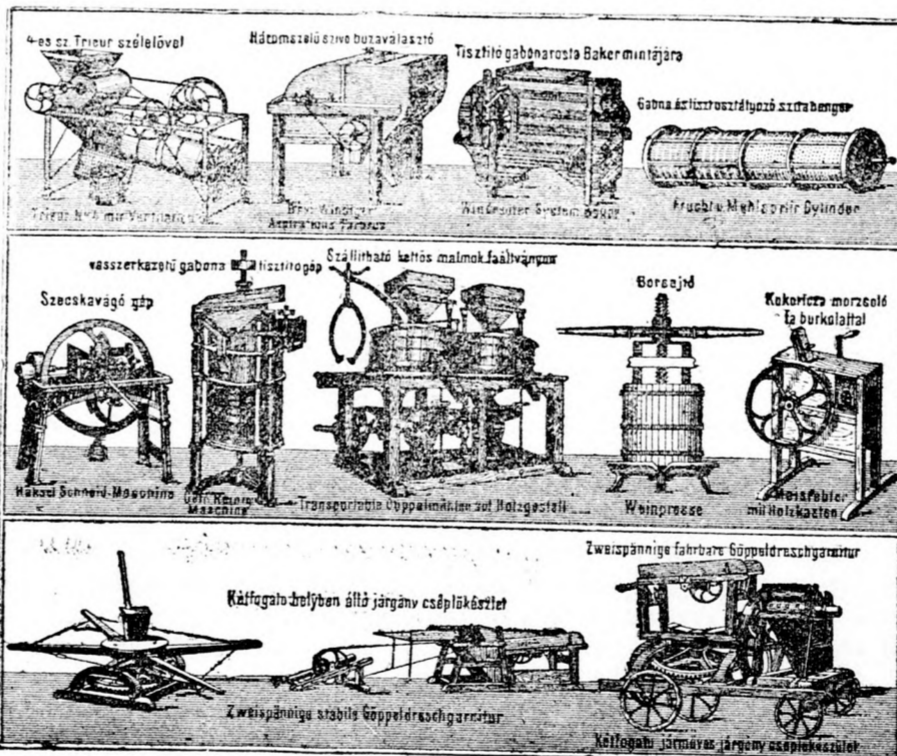
GUTJAHR és MÜLLER

BUDAPESTEN.

(258—10.3)

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár
(ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER)

a Margithid közelében, ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, mint:

Trieurök gazdaság számára:
Járgány-cseplőgépek, szelelőrosták, Kukoricza morzsolók, szecsavágók, borsajtók.

Különlegességek malmok számára:

Duplamalmok, malom trieurhengerek, gabona osztályzó-hengerek, koptatógépek, dara választógépek, tararok, detacherek.

Malom alkatrészek:

TRANSMISSIÓK, SZIKKEREKÉK.

Rostalemezek:

Cseplőgéprosták, liszthenger sziták, koptató-lemezek, ráspoly-lemezek stb.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Raktár Nagy-Beckereken: Kellner Ferencz úr vaskereskedésében.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

KÉPES CSALÁDI LAPOK

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAPRA.

Felöl szerkesztő: Komócsy Lajos.

A „Képes Családi Lapok“ f. évi október 1-én ötödik évfolyamába lép, ami mindennél jobban bizonyítja, hogy nagy házagot pótol a magyar családok körében. Miután kívánatra mindenkinél küldünk mutatóványzatot s egészen tájékozódó előzetes felhívást, e helyen csak röviden emlékeztünk meg a közkedveltségnek örvendő lapról. A „Képes Családi Lapok“ három ivnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban. — Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A filámban vannak eredeti s a külföld legnagyobb irólól fordított rövidke regények, elbeszélések, rajzok, életrajzok, humoresk: eredeti s más költemények, a fiváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden

számhoz egy ivnyi külön regény-melléklet könyv-alakban. Havonként „Nóvilág“ című divatlap számtalan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási Lap“ is jár ingyenes mellékletként. A boríték telve a komoly s tréfás talányok minden fájával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések“, „Feleletek“, „Ajánlatok“ részére a társalgó csarnok. — Minden negyedéven gyönyörű színes műveléssel egészen ingyen. Ezek közül eddigleg megjelentek: Prielle Cornelia, Felkőné Munkácsy Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szegedi József s legutóbb Jászay Mari asszony pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképcsarnokot folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznőit, művészeit ismerje.

(252—3.3)

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletként „A MÉTELY-HINTŐK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk tollából. A regény valódi társadalmi korrajz.

Mutatóványzatot a kiadóhivatal kívánatra bárkinek küld bérmentve.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST papnövelde-utca 9. sz. alatt.

Melléklet a „Torontál” 1882. évi október 42-iki számához.

7626. sz. 1882. **Hirdetmény.** (277-1.1)

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kohn Lajos tarrasi lakos végrehajtónak kérelmére, Zsivkov Milan szinte tarrasi lakos, végrehajtást szenvedett elleni 600 frtnyi tőkekövetelésének, ettől 1881. évi május 5-től járó 6% kamatoknak, és 20 frntnyi végrehajtási kérvényi, valamint jelenlegi 14 frt 90 krban megállapított egyidejűleg az 1882. évi 5277. sz. végzés folytán az 1881. évi LX. t. cz. 167. §-a első bekezdése értelmében a t.-becsei takarékpénztárnak 310 frtnyi tőkekövetelésének, ettől 1881. évi augusztus 19-től járó 8% kamatoknak, 25 frtnyi perbeli, 15 frtnyi végrehajtási kérvényi és a még folmenülő költségeknek kielégítése végett is a végrehajtási árverés az ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő Tarras községi 1. számú tjkvben A. I. 532/a. és (1614-1616/a.) részletszámok alatt foglalt, 579 forintra becsült előjegyzés mentes urbéri földekre elrendeltetik.

A megállapított kikiáltási ár a becsár, vagyis 579 frt. Az árverés megtartására határidőül 1882. évi **december** hónap 19-ik napjának, délelőtti 10 órája, Tarras községhezánál kitűztetik.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 57 frt 90 kr-t készpénzben, avagy a kormány által ovadékképeseknek nyilvánított értékpapirokban a kikiáltott kezéhez letenni.

A vételár három egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedése napjától nyolcz, a második részlet ugyanezen naptól számítandó harmincz és a harmadik részlet, melybe a hátralévő fog betudatni, ugyanazon naptól számítandó hatvan napok alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírott telekkönyvi hatóságnál és Tarras község elöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1882. évi szept. 6-án tartott ülésében.

Regalejog bérbeadás.

Farkasdin községében létező koresmáltatási jog 1883-ik évi január hó 1-től három egymást következő évekre nyilvános árverés útján bérebe fog adatni.

Az árverés 1882. évi november hó 5-én, délelőtti 10 órákor, községi hivatalnál fog megtartatni, hol a feltételek is megtekinthetők.

Kelt Farkasdinon, 1882. évi október 5-én.

Mrávits István. **Schupiczka Vazul.**
jegyző. (275-3.1) bírő.

Jegyzői segéd,

ki a jegyzői teendőiben, a magyar nyelvet írásban, a szerb nyelvet szóban jártassággal bírja, nyer azonnal alkalmazást nálam. Havi fizetése 10 frt és teljes ellátás.

Kelt Farkasdinon, 1882. évi október 5-én.

Mrávits István.
községi jegyző.

(276-3.1)

Nyilv. köszönőirat és gyógyértésítés

1882. évi augusztus hó 27-ről egy anyától, ki közli, hogy családja örömetelt, mert leánya, ki istóztató felelemre adott okot, a Hoff János-féle malátakészítmények, a malátakivonati egészségi sör és koncentrált malátakivonattól egészen lett.

A legtöbb európai fejedelem cs. kir. udvari szállítójának, Hoff János urnak, cs. kir. tanácsos, a cs. kir. aranykoronás érdemkereszt tulajdonosának, magas porosz és német rendek lovagjának Beesben.

Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2. Iroda és gyári raktár: Graben, Bräunerstrasse 8.

Egyetlen leányom, ki már 5 év óta heves köhögésben és mellfájásban szenved, a legborzasztóbbi felelemre adott okot, midőn ennek egy hírlapi hirdetésére lettem figyelmeztetve s az ön jeles malátasöréből magamnak egy próbaküldeményt hozattam.

Ezen időtől fogva, azaz januártól július elejéig leányom a malátasort és koncentrált malátakivonatot használja s oly jelentékenyen javul, hogy immár teljesen felépültnek nyilatkozhatom ki. Mi mindnyájan gyermekünk élete megmentőjének tekintjük őnt s örök hálaérzékkel magunkat kötelezve.

Neumarkt, 1882. augusztus 21. Tisztelettel
Ichi H., birtokosné Neumarktban, Stíríában.

Magas elismerő-nyilatkozatok.

Az igazságügyminiszter úr ő excellenciája nyilatkozata Koppenhágából a Hoff-féle malátakivonati egészségi sör felől.

„E szép italt mindig sikerrel használok.”
Koppenhága.

Buning, igazságügyér.
Főraktár: Meuser Lipót, gyógyszerésznél Nagy-Beckereken. Nagy-Kikindán: Miskovits F. P.-nál. Újvidéken: Wagner testvéreknél. Pancesován: Graff, Rada, gyógyszerésznél. Zimonyban: Benko F.-nél. Vinkovcezen: Kallivoda gyógyszerésznél.

Figyelmeztetés.

Az általános ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kifizetett sósorsesz-készítményem — kelendőségénél fogva — sok utazónak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyzőim módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyezve az egyszersmind végjegyként a budapesti iparkamrárdal.

SÓSORSESZ

gyors enyhítési eszköz:

csúszos szagatás, fagyás, fog- és fejfájások, szem-nyelvényesség, hémulások stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tisztaságát, szagtalan ízt nyer e szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos és szerfelmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fej- és szeméremények megakadályozására és annak eltávolítására.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr. Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizalmasosalm névsorával ellátva minden üveghöz ingyen mellékeltek.

BRAZAY KÁLMÁN.

Budapest, IV., Múzeum-körút 23. szám.
Vélfegy 419. és 420. szám.
RAKTÁRAKAT Nagy-Beckereken tartanak: Haidögger A., Rósa Béla, Zimnerer A., Szávits J., Kollet L., Kadelburger L., Haidögger O., Schlosinger G., Schmitzer Lipót, Konkoly A., Grün Simon, Fritz Pál, Naek Gyula és Szentjái Sándor.

Átvételi jegyek a vörös-kereszt sorsjegyekre

huzás 1883. január 2-án.
Főnyeremény 200.000 forint,
hónaponkénti részletfizetésre darabonként 1 frt, öt darabnál 5 frt, s így tovább.

Schreiber G. E.
bankház, Budapest, Kristófürdő C. sz.

(273-10.1)

boldogították, sem nem jutalmazták egyik sem. Ő gazdag volt, nemes nevet viselt, miért azt hitte hogy midőn kezével Katalint megkínálandja, szeretet hiányában a hiúság célhoz vezető. Thián kisasszony felelete határozott, de mégis gyengéd volt el annyira, hogy bár Giac úr minden reményét elveszté, de szerelmét iránta mégis megtartotta. Hogy azonban győtrő érzelmein némileg könnyíthessen, parancsot kért a hercegtől távoztatásra, s miután azt megnyerte volna, visszatért a fejedelméhez.

Alig telt el hat hét, egy újabb káldetés

valasba, midőn a hercege megígérté, hogy a királyné udvari dámai közé felvétetik, s az által Párisba vitetik.

1418. október 29-én éjszakára az egész királyi udvar Pontoisebe ment; elhatározatott, hogy a Pont-de-l'Archei egyezkedések eredménye ott fog bevártni, s a lovagok mind annyian felszólítottak hadseregeik és lovászmestereikkel az odai megjelenésre.

Giac úr első volt ki e felhívásnak engedett; noha fiatal nejt még mindig imádtá, de azon vészkiáltásra, melyet Franciaország ne-

ember különösen fogna magát kivenni, második, hogy a herceget ide vezessem mit ő nekem soha sem fogna megbocsátani, ha csak a levél mit számára hoztál, fáradságát nem kárpótolná, mihez igen kevés bizodalmam van. „Ily esetben hát mi tévő legyek kegyelmes uram?” kérdé a paraszt. „Add át nekem a levelet; s várd be itt a választ!” S mielőtt a paraszt időt nyert volna a levelet visszahúzni, Giac már kezében tartá azt, karját ismét oda nyujtá Graville barátjának, s a szoba hátrészébe távozott.

Giac örömet nyult volna a langok köze, hogy a levelet megmenthesse, de vissza tartoztatta magát. „És a válasz”, kérdé oly hangon, mely izgatottságát elárulta. Egy rögtönbíró tekintet villogott János hercegre két szeméből s vissza tükrözödék a Giac képéről. „A felelet?” ismétlé hidegen; „Graville, mondja meg ön a küldöttnek, hogy személyesen fogom átszolgáltatni.”
(Folytatása következik.) Lauka.